

Stefański, Jerzy

Tadeusz Osiński nie żyje

Notatki Płockie 47/2-191, 52-53

2002

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

TADEUSZ OSIŃSKI NIE ŻYJE

W dniu 28 kwietnia 2002 r. zmarł Tadeusz Osiński – z zawodu inżynier, z zamiłowania grafik, wieloletni członek Towarzystwa Turystyczno – Krajoznawczego w Płocku, przewodniczący Komisji Opieki nad Zabytkami. Urodzony 9 września 1933 r. w Warszawie, syn Szczepana i Marii. Pracę zawodową rozpoczął w 1955 r. we Wrocławiu po ukończeniu Wydziału Melioracji Wodnych w Wyższej Szkole Rolniczej we Wrocławiu.

Do Płocka przybył w 1970 r. i z miastem tym związał się do końca życia. Przed rokiem 1970 krótko pracował w Warszawie jako kierownik budowy oraz przez rok (1964–1965) w Nowym Jorku. W płockim Urzędzie Miasta pracował jako inspektor od stycznia 1994 do grudnia 1997 r. tj. do czasu przejścia na emeryturę. Tadeusz Osiński znany był przede wszystkim jako aktywny działacz PTTK, wieloletni przewodniczący Komisji Opieki nad Zabytkami, ceniony rysownik i akwarelista, miłujący piękno miasta i regionu. Wspaniałą gawędziarzem, przez wiele lat w budynku Odwachu prowadził cykliczne spotkania pod hasłem: „Tadeusz Osiński mówi i rysuje”.

Przybliżał w ten sposób – podobnie jak to kiedyś czynił w telewizji prof. Wiktor Zin z Krakowa –

TADEUSZ OSIŃSKI

RYСУNKI

ARCHITEKTONICZNE

• ZABYTКИ PŁOCKA I JI

OKOLICY•

i opisywał ze swadą liczne wędrówki po kraju i świecie. Tematami spotkań były m.in.: „Miasta olimpiad – Barcelona, Rzym”, „Wybieramy się do Francji”, „Zabytki architektury miasta Darmstadt”, „Wielki Londyn i hrabstwo Essex”. Podczas pobytu w Stanach Zjednoczonych, no-

1933-2002

wojorską Polonię urzekł cyklem akwreli z Podhala. Opowiadał kiedyś, że śnieg został stworzony chyba specjalnie dla górali, gór i Podhala, a dopiero później ku utrapieniu służb drogowych. Tak przynajmniej sądzić można oglądając Osińskiego „Podhale w zimowej szacie”. Był autorem wielu prac, jego wystawy cieszyły się zawsze wielkim zainteresowaniem. Podczas jubileuszu 50-lecia turystyki w Płocku, w dniu 4 czerwca 1983 r. zorganizował wystawę rysunków architektonicznych pt. „Zabytki, pałace i dwory województwa płockiego w rysunkach i akwarelach Tadeusza Osińskiego”.

Tadeusz Osiński przez kilkadziesiąt lat utrwał i ocalał od zapomnienia najbliższą ojczyznę, dworki, rozpadające się pałace, kościoły, przydrożne figurki, stare wiejskie studnie, fragmenty architektury i zamki – ich niepowtarzalne piękno, jakże różne od „wielkiej płyty” z czasów PRL. Swoją artystyczną pracą oraz podejściem pedagogicznym zainteresował wielu młodych turystów, uczniów płockich szkół, którzy podobnie jak ich nauczyciel utrwalili w rysunku piękno naszej ziemi.

Z jego inicjatywy – wspomina Andrzej Milke – ogłosiliśmy konkurs plastyczny „Mój najładniejszy obiekt turystyczny”. Sąd konkursowy pod Jego przewodnictwem ocenił nadesłane prace i wyłonił zwycięzców, przyznano liczne nagrody, utrwalono piękno, zainteresował w ten sposób swoją pasją wielu turystów miejscowych oraz tych, którzy odwiedzają ziemię płocką.

Marian Wilk – wspominając Tadeusza Osińskiego – napisał: „Moje pierwsze spotkanie ze znanym akwarelistą miało miejsce w Krośniewicach na początku lat 80. kiedy urządzał wystawę swoich prac w Muzeum Jerzego Dunin-Borkowskiego. Urzeczony pięknem Jego rysunków i akwreli zrozumiałem, że poznałem człowieka niezwykłego, artystę, który odkrywa przed nami Płock, Mazowsze

SZCZEPAN OSIŃSKI
UR. 15. 12. 1903
ZGINĄŁ 30. 02. 1948
W OBRZĘDZIE W. NIEBIESZCZYCH
GRÓB SYMBOLICZNY
MARIANA OSIŃSKA
UR. 13. 11. 1903 ZM. 22. 05. 1977

jakich sami ujrzyć nie bylibyśmy w stanie. Szukał natchnienia przede wszystkim w pejzażu Mazowsza, ale nie tylko (...) W czasie jednego ze spotkań zwierzył mi się, że przygotowuje album z całokształtu swej twórczości. Miało to być wyjątkowe dzieło zawierające odwieczne, niezmiennie i najpiękniejsze tematy z bogatego dorobku artysty. Autor albumu zamierzał zwrócić się do prof. Wiktora Zina z prośbą o napisanie przedmowy do tej pracy (...) Tadeusz Osiński w bezpośredniej rozmowie z profesorem przedstawił swoje zamierzenie i prośbę. Profesor z uznaniem odniósł się do twórczości Pana Tadeusza i przyrzekł album wstępem opisać". Niestety śmierć przekreśliła te plany.

Tadeusz Osiński zmarł nagle w dniu 28 kwietnia, a jeszcze dwa dni wcześniej prowadził zebranie Komisji Opieki nad Zabytkami. Pochowany został na miejscowym cmentarzu zabytkowym. Był niewątpliwie człowiekiem niezwykłym, wielkim humanistą, artystą, otwartym dla ludzi. Wniósł nieprzemijające wartości do kultury narodowej, do naszego dziedzictwa historycznego.

Zegnamy zarazem członka naszego Kolegium Redakcyjnego „Notatek Płockich” i od 20 lat autora rysunków na okładkach.

Jerzy Stefański